

Baka István

Csak a szavak

Csak a szavak már nem maradt más
csak a szavak csak a szavak
a tó szavában úszom én hol
a htnár mondata tapad

testemre és a mélybe húzma
de hát az is csak szó a mély
nevezz meg és a név a szó majd
kiszabadulva partot ér

csak a szavak már nem maradt más
nem táplál a kenyér s a bor
lélek vagyok ki test-koloncát
hurcolva folyton megbotol

a semmi és a lét közötti
küszöbön bár ez a küszöb
szó maga is csak és riadtan
tévelygek a szavak között

jó volna lenni még talán de
mit is tegyek ha nem lehet
a szótárdba írj be s néha
lapozz föl engem és leszek

**Kitüntetések,
Szeged napjára****DM-információ**

Szeged napján, május 21-én kitüntetésekkel ismerik el a legkiemelkedőbb polgároknak ítélt személyiségek tevékenységét. Arról, hogy az idén kiket köszönhetünk Szeged napján, zárt ajtók mögött, csütörtökön este döntött a városi közgyűlés.

Szeged díszpolgára: *Kopasz Márta* grafikusművész lesz. Pro Urbe díjat kap: *Németh András* orvos-író és *Valastyán Pál*, a MOL Rt. szegedi igazgatója. A Szegedért Emlékérmét *Csaba Béla* cselgáncsedző; *Frank József*,

a Gabonatermesztési Kutató Intézet nyugalmazott igazgatója; *Gyémánt Csilla*, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola docense; *dr. Harsányi Géza* tudógyógyász; *Kligl Sándor* szobrászművész; *Sándor János* színházi rendező; *Szabó Jenő* közgazdász, a MÉH Nyersanyaghasznosító Rt. vezérigazgatója; *Venetianer Pál* akadémikus biokémikus, MTA Szegedi Biológiai Központ; *Vörös László* irodalomtörténész, a Tiszatáj folyóirat volt főszerkesztője veheti majd át a város napján.

A névadóra emlékeznek**DM-információ**

A Kiss Ferenc Erdészeti Szakközépiskola nevelőtestülete és tanulóifjúsága április 24-én immáron tizenharmadik alkalommal ünnepli

meg az intézmény névadójának, Kiss Ferenc erdőmérnöknek a születésnapját. A programban koszorúzás, iskolai ünnepség és tanuló előadások szerepelnek.

A cégeknek, termelőknek elemi érdekük, hogy piacra dobják terméküket. Vigyék, csak vigyék, azért van. Az értékesítési lázban, no meg a versenyhelyzetben engedelményeket is adnak, például úgy, hogy nem kell azonnal fizetni a termékért, majd utólag egyenlítik a számlát. Nos, ez utóbbi nem mindig történik meg, a bíróságokon hemzsegnek az ilyen ügyek, amelyek neve: csalás.

Micsoda disznóságok vannak! Mórhalmi gazdákat szedtek rá a disznóik „felvásárlásával”. Vitték a jószágot, mondván, utólag majd fizetik az érte járó pénzt. A gazdák adták a pocákat, hiszen azért etették, hizlalták őket, hogy eladják. Később döbbsenek rá, hogy rossz boltot csináltak.

Hoppon maradt gazdák

Három szegedi fiatalember ellen emelt vádat az ügyészség. B. Tibor és R. Attila úgy gondolták, beszállnak az állatfelvásárlás és értékesítés üzletágba, ám ennek eléggé sajátos formáját választották. Tudták róla, hogy eladó a Sznapsz-Trade Szeszipari és Kereskedelmi Kft., és arról is, hogy az Ag-

romarker nevű cég pedig élőállatokat vásárol fel. Innentől már csupán egy ötlet kellett, hogy a kettő között összefüggést találjanak és teremtsek.

Az új gazdát kereső társaságot megvásárolták, ám a kft.-t nem létező jugoszláv személyek nevére, kiskunhalasi székhellyel jegyeztették be Kecskeméten, a cégbíró-ságon. Az üzletbe bevették M. Pétert is, aki a kivitelezésben ajánlotta fel aktív közreműködését. Az osztozkodás pedig testvériesen történik, szólt a megállapodás, az állatokért kapott pénz harmada jut mindenkinek. M. Péternek is találtak álnevet, mégpedig Sipos Józsefet.

Egy ilyen felvásárlási akció nem mehet reklám nélkül, ezért plakátokkal hirdették, újságban verték nagydobra, hogy vevők a sertésekre. B. Tibor – Ságvári Endre után szabadon – Szűcs Péter álnéven a mórhalmi polgármesteri hivatalnál jelezte, hogy a településen felvásárlásra készülnek, ezt jelezte az állatorvosnak is. Természetesen megkeresték az Agromarketet is, legyen kinek továbbadni a négy lábúakat. M. Péter pedig diákokat szerződett az állatok mázsálásához.

Tavaly nyáron két alkalommal sorjázta a mórhalmi gazdák a felvásárlásra díjszóikkal. Volt, aki csak egyet vitt, más pedig tucatot.

Baka István síremléke

A költő felesége és leánya elhelyezi a síremléken a megemlékezés virágait. (Fotó: Gyenes Kálmán)

Szeged központjától százharminckilenc kilométerre nyugszik örök békecsésben és nyugalomban Baka István. A két esztendővel ezelőtt elhunyt, szekszárdi születésű, szegedi költő síremlékét tegnap, a költészet napján avatták fel ünnepélyes keretek között a szekszárdi alsóvárosi temetőben. A családtagok, barátok, ismerősök és tisztelők körében Kocsis Imre Antal, Szekszárd város polgármestere mondott avatóbeszédet, amely után a költőbarát, Balog József olvasta fel Baka István Yorick visszatér című költeményét.

Szekszárd bizonyos időközönként bocsájt el egy-egy olyan embert, aki dicsőséget hoz a városra, s emeli annak fényét – mondotta

avatóbeszédének elején Kocsis Imre Antal szekszárdi polgármester. Hogy a város ezt éventezendként vagy évszázadonként teszi, nem lehet tudni. Azt viszont igen, hogy kik azok, akik innen indultak, s ide tértek vissza. Baka István ilyen ember volt. A költő csütörtökön este itt volt közöttünk, amikor műveiből irodalmi estet rendeztek a szekszárdi Német Színházban – hangsúlyozta a polgármester. „Mesélt nekünk Szekszárdról, mesélt rólunk; arról, hogy mit jelentett e város lakójának lenni, úgy, hogy közben a nagyvilágban él, de mindvégig itt marad. Amikor a város felavatja síremlékét, nem csupán egy jelet állít, hiszen Baka István verseiben a mi mondatainkat, gondolatainkat és álmainkat fogalmazta meg. Az Istennel vívott harcában a mi harcunkat írta meg.”

Kocsis Imre Antal idézett a költő Vadszóló című alkotásából: „Ha kifelé bezárul minden út, / Itt legbelül lesz tágasabb a tér: / Puszták, hegyek, melyekre úgy borul / A menny, mint kozmikus lapulevél.” A filológusok majd megállapítják a művek alapján – hangsúlyozta –, hogy Baka István hitte-e Istent. Az azonban egészen biztos, hogy eljutott a kozmikusig; ahhoz a határhoz, amelyhez magyar költő ritkán jut el. „Pista köztünk van. Barátunk, példaképünk itt van, s itt marad velünk. Szavai erőt és bizonyosságot adnak számunkra.”

A polgármester beszéde után a költőbarát, Balog József olvasta fel nagy átéléssel Baka István Yorick visszatér című versét. Idézet a költeményből: „Fent vagy elég tán az egyszerű többség / Hogy ezt a kis világot romba döntse / Ki tudja hogy

amott kiben mi munkál / Ki mirtuszt nem kapott kinek meg oltár / Elég dicső nem épült jaj ki tudja / Csak én vagyok kinek elég a púpja / S ha minden varjú azt káromolja voltál / Azt felelem nyugodtan félig holtan / Igazatok van udvaroncok voltam / De nem ti én én támadok fel újra.”

Farkas Pál, a szegedi születésű szekszárdi szobrászművész készítette síremlék leleplezése után a családtagok, a barátok és ismerősök, valamint a költő tisztelői helyezték el a megemlékezés virágait a talapzaton.

A nap folyamán nyílt meg a szekszárdi Babits Mihály Emlékházban a költő életét bemutató, fényképekkel és különböző dokumentumokkal gazdagon illusztrált emlékkiállítás.

Sz. C. Sz.

**Vers-
ünnep****• Tudósítónktól**

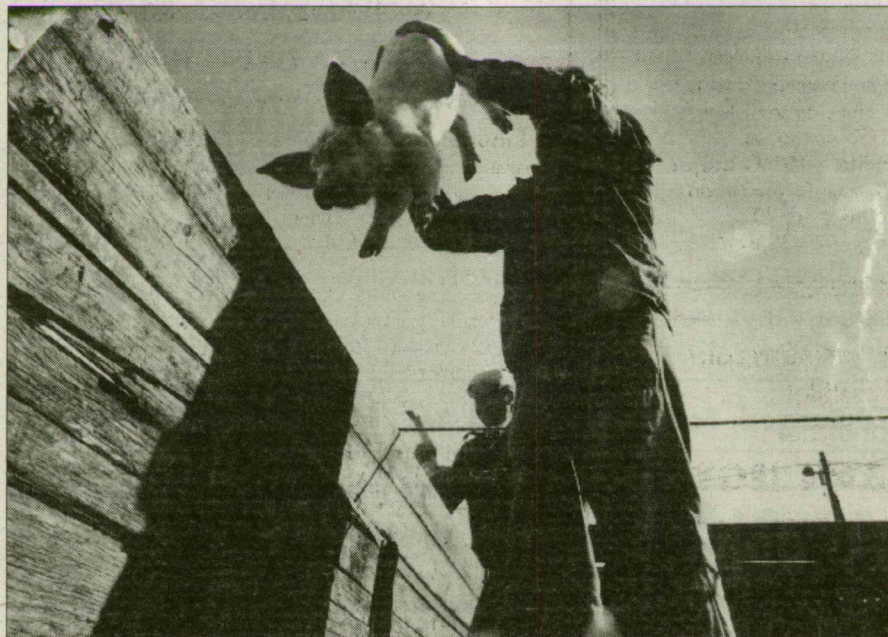
A költészet napját színvonalas versmondóversennyel ünnepelték tegnap a szegedi általános iskolások. Hatvankét diák versengett iskolája képviselőjében a megyei döntőbe kerülésért. A Tabán Általános Iskolában valóságos versünnepet rendeztek.

A 7-8. osztályosok között a legjobbnak Hegyközi Livia, a Mórincz iskola tanulója bizonyult (felkészítő tanára Dr. Zámbo Gézáné). Második lett Miskolczi Brigitta, a Tarján III-as iskolából. A harmadik helyezett pedig Koczor Kriszta, a főiskolai gyakorló tanulója (Bácsi János tanítványa). A 4-8. helyen a megyei vetélkedőre jutott Megyesi Ágnes, Albert Bálint, Pártos Katalin, Ulicska Zsuzsa és Molnár Eszter.

Az 5-6. osztályosok versenyében az első két helyet az Arany János iskola diákjai szerezték meg, győzött Hódi Eszter, második Tóth Anett (felkészítő tanárú Kónya Lászlóné). A harmadik Gera Marina lett a Tisza-parti iskolából (Kocsis Józsefné tanítványa). A 4-8. helyen Szigeti Boglárka, Ördög Deák Andrea, Király András, Horváth Andrea és Friedrich Uta jutott a megyei versenyre.

**Tiszatáj-
est****• DM-információ**

Április 14-én, hétfőn 17 órától Tiszatáj-estet rendeznek a Somogyi-könyvtár móravárosi fiókkönyvtárában (Katolikus Közösségi Ház, Kálvária tér 21.). Vendégek: Olasz Sándor, a Tiszatáj főszerkesztője és Gyuris György, a Somogyi-könyvtár igazgatója.

• Mórhalmon vitték a jószágot**Egy kötekedő vendég**

A gazda akkor nyugodt, ha zsebében érezheti a jószág utáni forintokat. (Felvételünk illusztráció. Fotó: Gyenes Kálmán)

A jószágokat lemérték, majd átvételi elismervényt és szerződést kaptak a kezükbe a tenyésztők, hogy kinek, mennyi pénz üti majd a markát a disznók után. A két napon közel másfél száz állatot vettek át, értük mintegy 3 millió 700 ezer forintot ígérték.

A felvásárlók nem hagyták túl sokáig rőfogni a disz-

nókat, igyekeztek minél hamarabb megszabadulni tőlük. A pocákért az Agromarket Kft.-től 3 millió 200 ezer forintot kaptak, az állatok végül a szolnoki Solami cég vágóhídján fejezték be földi pályafutásukat. Az összegnek a felét sikerült lefoglalni a nyomozás során. Az ügyben a szegedi bíróság jár el hamarosan.

**Egyet ütött,
többet rúgott**

Az itt következő történetben ugyan nincsenek négy lábúak, viszont ami a disznóságot illeti, hát, van belőle egy csipetnyi. Mert nem éppen dicső cselekedet egy eszméletlenül heverő emberrel lehúzni a bakancsát, a kabátját és mellesleg lecsa-

tolni a karjáról az órát. Pedig Makón ez a csúfság megszekt. Ami pedig tragédia az egészben, hogy az egyetlen ütessel padlóra küldött férfi – akit ájult állapotában lop-tak meg – meghalt.

Kocsmai kakaskodás lett a végzete P. J.-nek. A makói Jäger sörözőben múltatta az időt az ominózus októberi éjszakán.

Az ügy elsődrendű vádlottja, A. Béla elmondása szerint – életveszélyt okozó testi sértésért kell felelnie – azon az estén idegesen lépte át a vendéglő ajtaját, mivel összekapott akkori barátójével.

A pultot támasztotta, miközben újabb italokat rendelt. Emlékezete szerint – éjfél utánra, amikor az eset történt – 7 deciliter konyakot gurított le torkán. Odalépett hozzá S. Miklós és K. Lajos, akikkel beszélgetett. Ezt követően egy ismeretlen férfi elé állt, és megjegyezte: „Milyen jóban vagy a cigányokkal...”

A kemény kötésű vádlott – aki egyébként rendőrhallgatóként, vagyonörként és sportból is tanulta a közelharcot – úgy vélte, hogy a kötekedő vendég le akarja őt fejelni, esetleg meg akarja ütni. Válaszképpen ököllel arcon ütötte a férfit, aki hanyatt esett a kocsmá közegetén. A biztonság kedvéért a fekvő emberbe még bele is rúgott néhányat.

**Kivitték
és kifosztották**

A földön elterülő P. J.-t négyen fogták meg kezénél és lábánál, majd kivitték a levegőre. A söröző előtt nekitámasztották egy fának. A vád és A. Béla emlékezete szerint K. Lajos és S. Miklós úgy tértek vissza a sörözőbe, hogy kezükben volt a kiütött férfi bakancsa és kabátja. A bíróságon vallomást tevő K. Lajos nem így emlékezett a történetekre.

– Amikor mentünk hazafelé a kocsmából, láttam, hogy S. biciklije mellett ott van egy pár cipő. Én ugyan nem kérdeztem tőle, hogy az kié, hogyan került oda. Később mondtam, hogy adja nekem. Azt mondta, hogy jól van. Másnap a rendőrök jöttek és elvették a bakancsot.

– Akkor a rendőrségen miért vallotta azt, hogy az áldozat kártyázott magukkal, annyit bukott, hogy a cipőjét eladta 500 forintért magának?

– Nem tudom, miért mondtam, meg voltam én akkor nagyon zavarodva...

Ez utóbbi hihető is.

A leütött férfi halálát közvetlenül nem az ökölütés és a fej beütése okozta, hanem a műtét után, a kórházi fekvés által kialakult szövődmények. Az ügyet a Csongrád megyei bíróság tárgyalja, ítélet május közepén várható.

P. P.